

KONCZ ISTVÁN

JOBB, HOGY NINCS OTTHONOD

Vonat-otthonodat jól berendezted,
(vagy te nem azok közül való vagy,
akik nem forognak a Földdel együtt?)
s kényelmes útitárs-bútorok
segítenek kitartó könyöklésedben,
míg homlokod koccan az unalmas
vagy nem unalmas tájakat
mutogató ablak rájárához
és felkiáltasz:

„Lám, nagy a világ! Jól van,
hogy nincs otthonom, csak a szürke
vonatot nyelő végtelen és a rezgő
ablakráma bekerítette tarlódarabocska,
és mozdonyfütty,
és indulás,
és újból indulás,
búcsú és köszönés nélkül,
napidíj és útitárs nélkül, —
mogorva-szomorú kalauzok
beteljesülhetetlen fantáziáinak
váró karikáival szemem alatt.”